

EEN DONDERSE AANGELEGENHEID

(Der Apfel fällt nicht weit vom Stamm)

Turbulente komedie in drie bedrijven

door

ERICH A. KLEEN

vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN DONDERSE AANGELEGENHEID - DER APFEL FÄLLT NICHT WEIT VOM STAMM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH A. KLEEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oscar - al 73, maar nog vitaal genoeg om achter de vrouwtjes aan te zitten

Eugenie - zijn vrouw, die dit niet met lede ogen aanziet, maar zelfbewust haar plan trekt

Otto - hun zoon en ook niet ongenegen om, als de gelegenheid zich voordoet, een scheve schaats te rijden

Louise - echtgenote van Otto, met dezelfde weerbaarheidsverschijnselen als haar schoonmoeder Eugenie

Oliver - zoon van Otto en Louise, wiens penthouse het toneel wordt van een enorme verwisselingschaos

Anniek - zijn verloofde, en in niet geringe mate medeschuldig aan de algehele turbulentie

Elena - de bardame, waarvoor Oscar bezwiken is, en die door hem te hulp wordt geroepen, om te trachten zijn misstap een legitiem tintje te geven

DECOR:

Het stuk speelt in een gecombineerde eet-woonkamer, er zijn geen decorwisselingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal.

In de korte kant links een deur naar de keuken. In de korte kant rechts de voordeur, waarop in het midden 'n spion. In de brede achterwand, overwegend links, deur naar de slaapkamer, direct ernaast deur naar de badkamer, incl. toilet.

De kamer is modern ingericht. Abstracte schilderijen, eigentijdse verlichtingsarmaturen, eethoek en ook 'n stuk of wat fauteuils. Het algehele beeld is een smaakvolle inrichting van een ongeveer vijftwintigjarige bewoner. Als de decorbouwer gebruik wil maken van 'n raam, dient er, qua uitzicht, rekening mee te worden gehouden, dat het stuk zich afspeelt op de bovenste verdieping (penthouse) van een vijftien verdiepingen tellende flat. In de kamer moet bovendien 'n telefoon voorhanden zijn.

EERSTE BEDRIJF

De kamer maakt een onopgeruimde indruk; ergens twee kopjes met schoteltjes, hier 'n halve fles wijn met 'n glas, daar 'n paar lege flesjes bier met 'n glas, en overal verspreid kledingstukken van zowel man als vrouw; Oliver, attractief en sportief type, haastig op uit de slaapkamer, slechts spaarzaam gekleed, deur blijft 'n stukje open.

Oliver: *(kijkt rond, ontzet)* Lieve hemel, wat of wie heeft hier huisgehouden?

Anniek: *(onzichtbaar, vanuit slaapkamer)* Jij, lieverd, wie anders?

Oliver: Ach zo, ik was dat. *(grijpt naar z'n hoofd)* Maar jij toch zeker ook, of niet soms?

Anniek: *(toegevend)* Natuurlijk, ik ook.

Oliver: Gelukkig, dat is al 'n hele geruststelling. *(loopt door de kamer, zoekt en vindt 'n kledingstuk, dat hij aantrekt)* Kijk eens even, honey, hoe laat we leven.

Anniek: M'n beste Oliver Donders, het is zaterdagmorgen, zeven uur dertig en je bent aan de late kant.

Oliver: *(heeft ondertussen eerst de dameskleding bij elkaar gegrast, gooit die in de slaapkamer)* Gaffer, moet je mij vertellen!

Anniek: Doe ik toch ook. Er is immers niemand anders.

Oliver: Sta ik van te kijken, want ik zie verdorie nog alles dubbel. *(gaat inmiddels verder met zichzelf te kleden)*

Anniek: Geloof ik je meteen, want vannacht wilde je ook alles dubbel.

Oliver: *(stokt even)* Hé zeg, jij dan niet soms?

Anniek: *(vrolijk)* En of! En het dubbele liefst nog eens dubbel. *(met pruilende stem)* Maar dan is de kleine altijd zo moe.

Oliver: *(stokt weer)* Welke kleine bedoel je eigenlijk? *(op dat moment wordt er aangebeld, hij schrikt op)* Gloeiende, wie mag dat dan nu al zijn? Notabene midden in de nacht!

Anniek: In veel gevallen wil het wel eens helpen de deur open te maken. Doorgaans komt men er dan wel achter.

Oliver: Anniek, jouw ideeën zijn onbetaalbaar.

Anniek: Weet ik. In de vroege morgen ben ik altijd op z'n best.

Oliver: *(in zichzelf)* Hopelijk is het niet de een of andere vervelende oude vlam.

Anniek: Wat zeg je?

Oliver: Ik zei, hopelijk is het niet de een of andere bedelende oude tram. *(er wordt weer aangebeld)*

Anniek: Zo vroeg op de morgen wordt er nog niet gecollecteerd. Dat mag niet van de vakbond. En maak nu maar open.

Oliver: (*opent deur, verrast*) Grootvader!

Oscar: (*rond de zeventig, maar nog zeer vitaal, correct gekleed, zet koffertje neer, strekt beide armen uit*) Ha, m'n jongen!

Oliver: (*hem omarmend*) Is dat even 'n verrassing!

Oscar: Dat dacht ik wel, m'n jongen. Voor mij trouwens ook.

Oliver: (*nadat ze elkaar hebben losgelaten*) En nu moet u me toch eens vertellen, wat u op dit uur hier naartoe heeft gebracht? Ik ben wel iets van de familie Donders gewend, maar dit!

Oscar: Dat ik zo vroeg ben, heeft niets te maken met het feit, dat de morgenstond goud in de mond zou hebben - ik weet ondertussen wel beter - maar omdat ik je wil vragen, of je me hier niet 'n paar dagen kunt huisvesten.

Oliver: (*aarzelend*) Jazeker, natuurlijk, maar waarom in godsnaam?

Oscar: (*snaaks*) Oliver, zou je je oude grootvader niet eens vragen of hij wil binnenkomen?

Oliver: (*direct het koffertje grijpend*) Och, wat dom van me! (*hem met royaal gebaar naar binnen loodsend*) Kom binnen, kom binnen!

Oscar: (*rondkijkend, goedkeurend*) Ik zou hier nooit zijn weggegaan, als je grootmoeder niet zo had opgekeken tegen het trappen lopen.

Oliver: (*grinnikend*) En pa had het er ook moeilijk mee, toen hij dit penthouse aan mij overdeed.

Oscar: Nou ja, op het moment, dat hij het van ons overnam, kon hij ook niet weten, dat hij op zo korte termijn 'n nieuwe kantoorruimte zou krijgen en deze woning te ver van z'n werk af lag. Hoe lang woon jij nu al hier?

Oliver: 'n Week of acht, negen.

Oscar: Moet je nagaan. Je vader en moeder hebben er amper drie maanden van kunnen genieten, voordat ze uittrokken.

Oliver: (*grinnikend*) Waarmee ik dan geboft heb.

Oscar: Dat mag je wel zeggen. Maar ik ben in elk geval blij, dat ze in de familie is gebleven.

Oliver: O ja, dit optrekje is en blijft een Donderse aangelegenheid. Maar ik moet alleen vrezen, dat 't voor u wel iets te modern ingericht zal zijn.

Oscar: Maar nee, jongen, hoe kom je erbij? (*zich in 'n fauteuil nestelend*) Integendeel zelfs. Ik vind 't prachtig hier. Echt gezellig!

Oliver: (*gaat ook zitten, hem argwanend bekijkend en ondertussen z'n schoenen aantrekkend*) Nu vertel eens, grootvader, wat is er aan de hand?

Oscar: (*vrolijk*) Niets bijzonders eigenlijk. Alleen, dat je lieve grootmoeder me aan de deur heeft gezet, compleet met gepakt koffertje.

Oliver: (*onthutst*) Och kom, grootvader, dat kan toch niet! Nee nee, dat is me te gortig.

Oscar: Maar je ziet 't toch. In het andere geval zou ik nu vast en zeker nog lekker in m'n bed liggen.

Oliver: Grootvader, dat is toch van de gekke! Ze zal u toch niet zomaar op straat zetten! Waarom zou ze dat doen?

Oscar: Omdat ik een schuinsmarcheerder van het ergste soort ben, een regelrechte lamstraal, een gevoelloze echtgenoot en een egoïstische oude gek. Bovendien schijn ik ook nog een rokkenjager van het merk nimmerzat te zijn, een pervers konijn en een neurotische wellusteling zonder remmingen.

Oliver: (*perplex*) Grootvader, alstublieft, dat kunt u toch niet allemaal tegelijkertijd zijn!

Oscar: Dat betwijfel ikzelf eerlijk gezegd ook, maar volgens je grootmoeder schijn ik die kwaliteiten toch allemaal in me te verenigen.

Oliver: Oei, dat komt hard aan.

Oscar: Nee, geslagen heeft ze me gelukkig nog niet.

Oliver: Ik begrijp er echt niets van.

Oscar: Het zijn de woorden van een haast zeventigjarige vrouw, die haar man, na achtenveertig huwelijksjaren, eruit gooit!

Oliver: Maar waarom dan toch?

Oscar: Oliver, omdat ze denkt, dat ik haar met 'n ander bedrogen heb!

Oliver: (*vrolijk*) U zou haar bedrogen hebben? (*slaat zich daarbij op de knieën*) Hahahaha! O nee zeg! Hahahaha!

Oscar: (*verontwaardigd*) Ho vriendje, wacht eens even. Acht je mij daar soms niet meer toe in staat?

Oliver: (*slaat zich weer op de knieën*) Hahahaha! Neem me niet kwalijk, (*staat op*) dat is de beste mop, die ik ooit gehoord heb!

Oscar: (*kwaad*) Daar hoef je niet de draak mee te steken. Uiteindelijk was ik, voordat ik je oma leerde kennen, een hartstochtelijk vereerder van talloze vrouwtjes. Ik heb ze allemaal het hoofd op hol gebracht.

Oliver: (*spottend*) Dat zal wel. Maar op de eerste plaats is dat een halve eeuw geleden, op de tweede plaats hebben de dames vandaag de dag liever te maken met vurige minnaars, dan met hartstochtelijke aanbidders en op de derde plaats bent u onmiskenbaar een opa, of, als dat liever hebt, een grootvader.

Oscar: (*teleurgesteld*) M'n beste jongen, moet ik, gezien je reactie, soms aannemen, dat ik jou niet anders kan overtuigen dan met een levend bewijs?

Oliver: (*onthutst*) Wil dat dan zeggen, dat u echt...?

Oscar: (*beledigd*) Zeggen wil het helemaal niets. Ik stel alleen maar iets vast.

Oliver: (*vorsend*) Theoretisch zou het dus mogelijk kunnen zijn?

Oscar: Zeker. (*met opgeheven wijsvinger*) Maar praktisch ook.

(grijnzend, schalks) Ik wil er nu echter liever niet meer over praten. *(’n leeg glas pakkend, afleidend)* Vertel eens: gisteravond soms 'n feestje gehad?

Oliver: *(aarzelend)* Eh, nou nee, men zou het eerder de voorbereiding tot een eh, hartstochtelijke verering kunnen noemen.

Oscar: Je bedoelt zeker 'n vurige liefdesgeschiedenis.

Oliver: *(grijnzend)* Tja, zo kunt u 't ook noemen.

Oscar: Je merkt wel, jouw grootvader is een vlugge leerling. En voor de rest zijn dit natuurlijk je eigen zaken. Je kunt doen wat je wilt. Je hebt immers nog geen vrouw, die je eeuwig en altijd loopt te bespioneren.

Oliver: Nog niet, maar misschien wel binnenkort.

Anniek: *(vanachter toneel)* Aha!

Oscar: Hé, wat hoorde ik daar?

Oliver: *(doelt op slaapkamer)* Dat kwam uit mijn slaapkamer.

Oscar: *(schalks)* Aha, daar ligt dus het been, *(raapt 'n nylonkous naast z'n stoel op)* dat bij deze nylonkous hoort.

Oliver: U leert inderdaad erg vlug, grootvader.

Oscar: *(trots)* Wat dacht je! Ik ben nog lang niet afgeschreven, als je dat maar weet. *(op slaapkamer doelend, met knipoog)* En eh, vertel eens, *(met gedempte stem)* is dat snoepje daar werkelijk van het kaliber, dat je met d'r wilt trouwen?

Oliver: *(normaal volume)* Later, grootvader, later. Vertelt u nu maar eerst eens "uw" verhaal.

Oscar: Moet dat nou per se? Ik heb je toch gezegd, dat ik er liever niet over wil praten.

Oliver: Het spijt me, maar zegt u nu zelf, als ik u hier 'n poosje moet huisvesten, heb ik toch zeker ook recht op de waarheid.

Oscar: *(staat op, opgewonden)* De waarheid, de waarheid, je doet verdorie net, alsof ik hier voor de rechter sta!

Oliver: Als u niet wilt, dan niet.

Oscar: Nee nee, zo bedoelde ik dat niet. Ik zal 't je wel vertellen. *(gaat weer zitten)* En dan is het maar het beste, helemaal vooraan te beginnen. Luister, het zal je misschien bekend zijn, dat ik en drie vrienden van me elkaar maandelijks één keer ontmoeten.

Oliver: Weet ik, skaatavond.

Oscar: Mens erger je niet.

Oliver: *(ironisch)* Dat is precies hetzelfde.

Oscar: En gisteravond hebben we ons tienjarig bestaan gevierd.

Oliver: Gefeliciteerd.

Oscar: Dankjewel. Goed. Om een lang verhaal kort te maken: een van hen vond, dat het geen kwaad kon om bij gelegenheid van dit jubileum eens 'n keertje van het gebruikelijke af te wijken en een bescheiden

feestje te houden. Waarmee hij natuurlijk bedoelde, dat we aan Bachus zouden gaan offeren.

Oliver: Aha.

Oscar: Wat bedoel je met aha? Je weet immers nog niets.

Oliver: Met aha bedoel ik, dat ik een en al oor ben.

Oscar: Aha. Goed dan. Nou ja, wat zal ik zeggen, na 'n poosje hadden we 'm natuurlijk goed geraakt, dat voel je wel.

Oliver: Zeker, maar zó bijzonder is dat nu ook weer niet.

Oscar: (*geïrriteerd*) Wacht toch af, het begint nu immers pas. Luister, op een gegeven moment sloeg toen iemand voor, een zeker lokaal te gaan opzoeken.

Oliver: Aha.

Oscar: Wat moet je toch steeds met dat aha?

Oliver: Neem me niet kwalijk, grootvader.

Oscar: Verontschuldiging geaccepteerd, kleinzoon.

Oliver: Gaat u alstublieft verder.

Oscar: Verder? Waar naartoe? Ach zo, ja. We gingen toen naar de "Oriënt Expres".

Oliver: Waar naartoe?

Oscar: "Oriënt Expres", zo heet die nachtclub.

Oliver: Aha.

Oscar: (*in de verte*) Die werkt me op de zenuwen met z'n aha! (*weer tot Oliver*) We maakten het ons gemakkelijk in een gezellig hoekje, bestelden wat te drinken en volgden het programma.

Oliver: Aha. De TV stond dus ook aan.

Oscar: (*geïrriteerd*) Nee man, de voorstelling, het showprogramma!

Oliver: Ach zo. En toen?

Oscar: Toen kwam zij.

Oliver: Grootmoeder?

Oscar: Nee! Elena, "de vibrerende buiknavel".

Oliver: (*ongelovig*) De wat?

Oscar: Ja, zo heet haar nummer: de vibrerende buiknavel. (*staat op en wiegt dromend met de heupen, Oliver kan nauwelijks zijn lachen bedwingen*) En haar naam is Elena. Oh, jongeman, (*in extase*) ik zeg je: het evenbeeld van een zwevende engel op de golven der gelukzaligheid! Een droom van 'n vrouwelijk wezen, dat elke man in vervoering brengt. Een kind van Amor, dat hij alleen voor de liefde geschapen heeft.

Oliver: En als ze niet gestorven is, dan heeft haar navel nog vandaag.

Oscar: (*kwaad*) Jij bent niet alleen smakeloos, maar ook nog tactloos. (*gaat weer zitten*) En bovendien pleegt haar navel niet te beven, maar te vibreren.

Oliver: Neem me niet kwalijk, maar van de vrouwelijke anatomie bóven de gordel, ben ik niet zo goed op de hoogte. (*Anniek kucht op de achtergrond*)

Oscar: Wat was dat?

Oliver: (*doelt op slaapkamer*) De stem, die bij dat been hoort.

Oscar: Ach zo. (*grijnzend*) Maar zeg eens, Oliver, ik geloof, dat jij helemaal geen respect meer hebt voor de ouderdom.

Oliver: Oh, jawel, grootvader. Ik zeg altijd: hoe ouder hoe gekker. Oscar: Aha.

Oliver: Deze keer was u het.

Oscar: Wat was ik?

Oliver: U hebt deze keer aha gezegd.

Oscar: Aha. Ik bedoel, ach zo. Maar in elk geval heeft die buiknavel een onvergetelijke indruk op mij gemaakt.

Oliver: Dat idee krijg ik zo langzamerhand ook.

Oscar: Weet je, dat moet je gezien hebben, anders kun je 't je niet voorstellen. (*staat op, wiegt andermaal met de heupen en probeert 'n buikdanseres te imiteren*) Ze kwam op het podium en had het publiek met haar uitdagende bewegingen binnen de kortste keren in haar ban. En je hoorde in de hele zaal niets anders dan het opwindend geritsel van haar vele kettingen en kralen.

Oliver: (*verwonderd*) Gossie, grootvader, ik geloof, dat u echt verliefd bent.

Oscar: (*afwijzend*) Verliefd? Hoe kom je nou op zoiets?

Oliver: Ik heb zo m'n ervaring.

Oscar: (*verachtelijk*) Ervaring. Wie zit langer in het vak, jij of ik?

Oliver: U natuurlijk. Maar daar komt wel bij, dat u al een hele poos niet meer aan de weg getimmerd hebt en de winkel al sinds geruime tijd gesloten is.

Oscar: Maar dat wil nog lang niet zeggen, dat ik 'm niet zou kunnen heropenen.

Oliver: Dus toch!

Oscar: Wat dus toch?

Oliver: U wilt grootmoeder met deze Elena bedriegen, of hebt 't misschien al gedaan.

Oscar: (*verontwaardigd*) Oliver, wat denk jij wel van Oscar Donders? Ik had gedacht, dat jij aan mijn kant zou staan.

Oliver: Dat doe ik toch ook. Maar dan moet u me eerst klare wijn schenken.

Oscar: Maar jongen, ik heb toch al de hele tijd niets anders gedaan!

Oliver: (*teleurgesteld*) Gossiepietje, was 't dit dan al?

Oscar: (*rouwmoedig*) Nou nee, nog niet helemaal.

Oliver: Dan voor de dag ermee.

Oscar: *(met diepe zucht)* Kijk, 't zat zo. Mijn vrienden en ik hadden 't daar best naar onze zin en waren uiteraard in de beste stemming, toen plotseling enkele van de optredende dames aan ons tafeltje kwamen zitten.

Oliver: Aha.

Oscar: *(slaat op beide bovenbenen; springt op, in de verte)* Van wie heeft het jong toch dat irriterend aha?

Oliver: Grootvader, ik ben een en al oor.

Oscar: Aha. Goed dan. En nu luister, Oliver, je zult het niet willen geloven, *(ijsbeert door de kamer)* Elena kwam uitgerekend bij mij zitten.

Oliver: *(meesmuilend)* Wat 'n toeval.

Oscar: *(gekrenkt)* Dat was geen toeval, maar lotsbestemming. *(wijst met vinger naar het plafond)* En wel van boven.

Oliver: *(in zichzelf)* Ja, van de lokaaleigenaar.

Oscar: Nou ja, en toen kwamen we zo in gesprek, weet je wel, heel gezellig, en met het verstrijken van de tijd kregen we steeds meer sympathie voor elkaar.

Oliver: U voor haar dus.

Oscar: *(overtuigend)* En zij voor mij, wat dacht je! En daarna hebben we samen gedanst.

Oliver: En toen kwam grootmoeder.

Oscar: Nee nee, maar mijn vrienden, die van hun tafeldames niet zo onder de indruk waren, wilden daar weg en probeerden mij over te halen mee te gaan.

Oliver: Waar u natuurlijk niet mee accoord ging.

Oscar: Allicht niet. En maar goed ook, want toen ze vertrokken waren, bekende Elena mij, hoe gecharmeerd ze was van het feit, dat ik haar gezelschap verkoos boven dat van mijn vrienden, moet je nagaan! En toen stelde ze voor, om samen nog maar 'n glaasje te nemen.

Oliver: Iets, dat u natuurlijk niet kon weigeren.

Oscar: *(in zichzelf, verwonderd)* Hoe kan die jongen dát nou weten? *(weer tot Oliver)* Zo gezegd, zo gedaan, en omdat mijn metgezellen inmiddels vertrokken waren, hadden de andere dames ook geen reden meer aan onze tafel te blijven.

Oliver: Duidelijk. Die moesten op zoek naar andere, de omzet op peil houdende donateurs. Maar dat geeft niet. *(vol verwachting)* Jullie waren nu tenminste eindelijk alleen.

Oscar: *(argwanend)* Hé jochie, bespeurde ik daar niet 'n zekere ondertoon?

Oliver: Vindt u het gek, grootvader? Ik kan me immers best voorstellen wat er toen gebeurde.

Oscar: Ho ho, vriendje, niet zo vlug. Vooreerst gebeurde er niets. We dronken en dansten en kwamen steeds meer in stemming, totdat Elena het voorstel deed, haar te willen vergezellen naar "De Bekroning".

Oliver: Compliment, grootvader. Een dergelijke sportieve prestatie zou ik u, eerlijk gezegd, niet hebben toegedicht. (*ietwat terughoudender*) Dat wil zeggen, de aanloop tot die bekroning hebt u tenminste alvast niet geschuwd.

Oscar: (*wegwenkend*) Och nee, toch niet wat jij denkt! "De Bekroning" is een zaak schuin tegenover de "Oriënt Expres", die pas haar deuren opent, als ze in de meeste andere lokaliteiten gesloten worden.

Oliver: Ach zo.

Oscar: Wij dus daar naartoe. En ik kan je vertellen, dat het er net zo gezellig was. Vrolijke opgewekte stemming, je kent dat wel. Nou ja, wij gingen aan 'n klein tafeltje zitten, heel knusjes, en amuseerden ons ook. Logisch, nietwaar?

Oliver: (*met uitgestreken gezicht*) Heel logisch.

Oscar: Zie je wel... Maar toen stond opeens je grootmoeder voor me.

Oliver: (*ontzet*) O nee!

Oscar: O jongen, was dat even 'n pijnlijk moment.

Oliver: Jeetje zeg. Maar hoe kwam grootmoeder nu dáár terecht?

Oscar: Makkelijk zat. Telkens als wij onze mens-erger-je-niet-avond hebben, houden de dames tegelijkertijd zoiets als 'n theekransje.

Oliver: Nou ja, hun goed recht.

Oscar: Zeker. Maar wie had nu kunnen verwachten, dat ze het zó laat maakten en dan na afloop ook nog uitgerekend dit lokaal zouden bezoeken?

Oliver: Tja, grootvader, c'est la vie, zo is het leven.

Oscar: (*geïrriteerd*) Dat soort wijsheden kan ik missen als buikpijn.

Oliver: Neem me niet kwalijk, maar in zo'n rotsituatie ben ik nog nooit geweest.

Oscar: Daar zit je vlugger in, dan je denkt.

Oliver: Laten we hopen van niet. Maar vertel eens, hoe hebt u zich eruit kunnen redden?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto